

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta nykyajan ihmiselle

Numero 6

11. vsk.

15.12.2014

*Onko tässä katajapuun oksassa kyynel vai jalokivi?
Niiden eroa on joskus vaikea arkielämässä nähdä. Kuva: Ceta Lehtniemi.*

Meerin mietteitä

Ansioton Rakkaus **Meidän Osaksemme – ARMO**

Paavali toivottaa kirjeidensä alussa Jumalan, meidän Isämme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armoa ja rauhaa. Sitä tarvitsivat hänen aikansa kristityt ja sitä tarvitsemme myös me.

Armo-sanan alkukirjaimista voidaan muodostaa ajatus: ansioton rakkaus meidän osaksemme. Sitä on armo.

Kun otamme vastaan armo-lahjan, siitä seuraa omantunnon rauha, jonka Jeesus antaa. Sitä ei voi ottaa meiltä pois mikään mahtimaa maailmassa. Jeesus kutsuu: ”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.” (Matt.11:28.)

Monesti yritämme omin neuvoin parannella itseämme keltavaksemme Jumalalle. Nämä yritykset saattavat ajoittain tuntua työltä ja kuorman raahaamiselta. Jeesus tietää ihmisen ylpeyden ja omat pyrkimykset. Hän kutsuu luokseen ja tarjoaa armoaan lahjaksi. Hän kutsuu ja houkuttelee ihmistä luokseen, mutta ei koskaan pakota. Kun taakoitettu ihminen saa jätetyksi painolastinsa Jeesukselle, seuraa siitä rauha ja lepo. Näin on luvannut Hän, joka sanoi ristillä: ”Se on täytetty.” Hän antoi henkensä, että me saisimme armon ja rauhan. Siinä on evankeliumi, ilosanoma.

Kun Jeesus syntyi Betlehemissä, ilmoitti Herran enkeli kedon paimenille: ”Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle.” Samalla hetkellä suuri taivaallinen sotajoukko ylisti Jumalaa: ”Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa.” (Luuk. 2:14.)

Pysähtykäämme hetkeksi miettimään tätä taivaallista näkyä. Näin tapahtui. Sa-

nat eivät riitä kuvaamaan Jumalan ylittävää rakkautta syntistä ihmistä kohtaan.

Kiitollisin mielin saamme jälleen tänä jouluna kuunnella iloista sanomaa Vapahtajan syntymästä. Hän kutsuu luokseen ja jokaiselle, joka tulee, Hän lupaa oman rauhansa.

Siionin Kanteleen adventtilaulussa kerrotaan Jeesuksesta, ainoasta Pelastajasta:

*Hoosianna, hoosianna, auta,
Poika Daavidin!*

*Herra, rauha, riemu anna,
anna taivaan autuuskin!*

*Kuningas ja ystävä,
saavu Herran nimessä.
Ei hän, Herra, korskeana
joukoin julmin kuljeka.*

*Vanhurskaana auttajana
armon tuo hän tullessaan.
Nöyränä on saapuva
niin kuin uhrikaritsa.
Maailmalle armahduksen
taivaasta hän tänne tuo.
Näin hän anteeksantamuksen
meille armostansa suo.*

*Kuuliainen on vain hän,
ottaa ristin häpeän.
Armon sana uskokaamme:
valmiina on lunastus.
Ansiotta taivaan saamme,
siinä ainut pelastus!
Jeesus tuli maailmaan
meille kaiken antamaan.*

Jeesuksen antamaa armoa ja rauhaa
Jouluumme!

Meeri Auramo

Pidennetty pääkirjoitus

Arkkipiispa on aiheuttanut epäselvyyttä kirkon kannasta

Suomen ev.lut. kirkon arkkipiispa Kari Mäkinen on viime kuukausina saanut paljon palstatilaa lehdissä ja lähetyssaikaa televisiokanavilla.

Syy tähän lienee, että toimittajat ovat huomanneet arkkipiispan ehkä kulkevan kirkon lainsäädännön reunamilla, kun hän puhuu tai kirjoittaa samaa sukupuolta olevien ihmisten ns. sukupuolineutraaleista avioliitoista. Kun julkisen vallan edustaja, maallisen tai hengellisen, näyttää kulkevan lakien periferiassa, se merkitsee usein hyvää ”apajaa” tiedotusteollisuudelle.

Arkkipiispan ongelmana on se, että hän ei ole pysynyt hengellisen regimentin piirissä, vaan hän on kurottautunut maallisen regimentin puolelle ja puhunut maallisen vallan asioista. Keskiajalla ja sitä ennen tällainen ja suoranainen vaikuttaminen oli yleistä, mutta protestanttisissa maissa vallankäytön rajanylitykset loppuivat – tai ylitysten suunta vaihtui ja maallinen valta alkoi puuttua hengellisiin asioihin. Kirkkovaltioiden sijaan syntyi valtiokirkkoja.

Luterilaisen kirkon opin mukaan esi-valta eli maallinen hallinta (*regnum civile*) toimii säätämällä lakeja ja valvomalla niiden noudattamista. Näin yhteiskunta toimii. Hengellinen hallinta (*regnum Christi*) eli Kristuksen valtakunta toimii Jumalan sanalla, evankeliumilla. Jumalan sana on kirkon vallankäytön väline.

Jos maallinen valta puuttuu hengelliseen hallintaan tai hengellinen hallinta puuttuu maalliseen hallintaan, syntyy yleensä sekasortoisia tilanteita. Sen tähden luterilaisen opin mukaan nämä kaksi hallintatapaa on pidettävä erossa toisistaan. Arkkipiispalla näyttää tässä suhteessa ole-

van vaikeuksia hahmottaa valtaansa ja sen rajoituksia.

Molemmat hallintamuodot, regimentit, voivat myös rapautua, jolloin ne eivät palvele ihmisiä niin kuin niiden on tarkoitus palvella. Myös silloin syntyy vaikeuksia.

Arkkipiispan toinen ongelma on se, että hän ei näytä ylittävän rajoja vain maallisen vallan suuntaan, vaan hän ylittää myös hengellisen hallinnan sisäisiä rajoja.

Uuden Suomen nettiblogissaan järjestöneuvos Heikki Santala totesi 3.12., että ”arkkipiispa ei ole piispojen esimies; hänellä ei ole heihin, eikä kirkkoherroihin käskyvaltaa, eikä heidän puolestaan puheoikeutta. Arkkipiispalla on Kirkkolain ja Kirkkojärjestyksen mukaisesti puheenjohtajan rooli erilaisissa kokouksissa; ei esimiestehtävää”.

Arkkipiispa on piispa muiden piispojen lailla, mutta ”ensimmäinen vertaistensa joukossa”, kuten asiaa usein kuvataan. Hänelle kuuluvat kunniasijat, mutta hänellä ei ole piispallista toimivaltaa hiippakuntansa ulkopuolella.

Arkkipiispan laillisista oikeuksista ja rajoituksista piittaamatta toimittajat haastattelevat arkkipiispaa lehtiin ja sähköisiin medioihin ikään kuin hänen kantansa olisi koko kirkon, siis koko hengellisen regimentin kanta Suomessa. Haastattelutilanteissa arkkipiispan olisi tietysti selvitettävä, ettei hän puhu kirkon nimissä silloin, kun hän poikkeaa kirkossa laillisesti hyväksytyistä kannoista. Tätä hän tuskin on tehnyt ja monet luulevat arkkipiispalla olevan oikeus puhua koko kirkon nimissä omiaan. Lain mukaan niin ei ole.

Jatkuu sivulla 13 >

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

”Minä huolehdin lampaistani”

(Hes. 34:12)

Kuinka tärkeä onkaan vertaus Jeesuksesta Hyvänä Paimenena ja uskovista hänen lampainaan (Joh. 10:3,14 KR38). Ehkä se on paljosta käytöstä niin kulunut, ettei se enää herkästi kosketa sydäntämme. Kuitenkin se sisältää mitä riemullisimman sanoman.

Uskoessamme Jeesukseen olemme saaneet tässä maailmassa aivan ihmeellisen aseman. Olimmepa ihmisinä millaisia tahansa, usko Jeesukseen sitoo meidät häneen. Olemme hänen omiaan, kuulumme hänelle ja olemme hänen lampaitaan.

Mistä voin olla varma, että kuulun hänelle? Tunteeo hän varmasti omakseen ja puhuttelee minua jopa nimeltä (Joh. 10:3)?

Hän tuntee omakseen (10:14) jokaisen, joka tietää ja uskoo, että paimen on antanut henkensä juuri hänen edestään (10:15 KR 38). Tämä usko leimaa jokaisen lampaan Paimenen oman veren merkillä. Se on hänelle kallein asia tässä maailmassa.

Miten saan tuon veren merkin? Uskomalla siihen, että tälläkin hetkellä Jeesuksen Kristuksen Jumalan Pojan veri puhdistaa minut kaikesta synnistäni. Jeesuksen tarjoaman syntien anteeksiantamisen lahjan vastaanottaminen on siis veren merkillä leimatuksi tulemistä. Olkoon se leima joka päivä kirkkaana mielessäni.

Muuttumattoman ja koskaan korjaantumattoman perussyntisyyden aiheuttama kipu jää kuitenkin olemaan. Sisimmästäni nousee jatkuvasti sellaista, mikä Jumalan sanan valossa kauhistuttaa. Väkisinkin tulee ajatus, etten voi olla todellinen Jeesuksen lammaks. Täytyyhän Herran oman olla sydämeiltään paljon parempi.

Kaikesta tästä huolimatta saan ja uskallan pitää kiinni siitä, että teurastettu Karitsa on ostanut minutkin verellään Jumalalle (Ilm. 5:9). Siksi Jumala ei tuomitse minua kadotukseen, vaikka itseni ja elämäni laadun tähden olenkin sen ansainnut.

Ratkaisevaa on se, mihin minä kuuluun, kenen oma olen eikä se, mitä minulle kuuluu ja millainen minä olen. Kuulunko siis niiden joukkoon, jotka ovat vakuutuneita siitä, että Karitsa on verellään ostanut heidät Jumalalle?

Jos näin uskon, silloin pelastukseni ei ole omassa varassani eikä siinä, mitä minusta on tullut. Se on kokonaan Paimeneni varassa. Häneen turvaan. Vain hän on tärkeä ja se millainen hän on. Häntä vain katselen. Siihen ei minun tarvitse lisätä mitään.

Luotan myös Paavalin sanoihin, ”että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka” (Fil. 1:6). Saman asian Jeesus sanoo vertauksessaan: ”Hän etsi ja kutsui kunnes löysi. Hän nosti harteilleen ja kantoi kotiin” - siis perille asti (Luuk. 15:4-5). Jeesus vakuuttaa perille pääsystä jopa näin voimakkaasti: ”Eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni” (Joh. 10:28). Niin hyvin Paimen huolehtii lampaistaan.

Olavi Peltola

Armo riittää -lehti ilmestyy parillisina kuukausina. Seuraava numero ilmestyy helmikuussa.

Ajattele minkälaista olisi, jos...

*Ajattele minkälaista olisi,
jos Jeesus ei olisi syntynyt
Juudean maassa.*

*Ajattele minkälaista olisi,
jos Jumala, joka loi kaikkeuden,
ei olisikaan valmistanut meille lunastuksen tietä.*

*Ajattele minkälaista olisi,
jos itämaan tietäjät
näisivätkin vain unta tähdestä,
joka johtaa Vapahtajan Kristuksen luo.*

*Ajattele minkälaista olisi,
jos Jeesus ei koskaan olisi kulkenut
täällä maailmassa ihmisten nähden.*

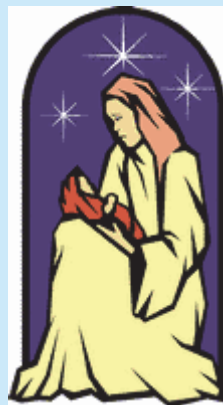
*Ajattele minkälaista olisi,
jos hän olisikin ajatellut vain kärsimyksiään
eikä olisi sitten välittänyt meistä,*

*jos hän ei olisikaan kuollut puolestamme
eikä olisikaan vuodattanut verensä ristillä.*

*Ajattele minkälaista olisi,
jos hän kuoltuaan ei olisikaan
noussut kuolleista,
eikä nyt olisi olemassa ketään,
joka voisi pelasta meidän sielumme
haudan jälkeen kuolemasta.*

*Niin, ajattele minkälaista olisi,
jos Jeesus ei olisi syntynyt.*

*Martha Snell Nicholson
(Suom. POM)*

Sellainen on joulu

Joulun alla ilmestyy uusia kirjoja markkinoille. Minäkin ostelen joskus jonkun uutuuden. Mutta vanhoissa kirjoissa on usein ”vara parempi”.

Viimeksi olen selaillut uskonpuhdistajan jouluaiheisia tekstejä. Satojen vuosien takaa tuo – monien mielestä vanhanaikainen ja kalkkeutunut – Luther pyytää meitä jouluna hiljentymään, ikään kuin hän olisi tiennyt, minkälaisen kiireen ja väsymyksen ja rahanmenon ja muunlaisen touhun keskellä joulua monet viettävät. Hän pyytää meitä jouluna hiljentymään (oi miten vaikea pyyntö se on!), jotta kuulisimme Jumalan joulusanoman.

”Parhaiten joulusanomasta hyötty, jos tyynnyttää sydämensä, karkottaa mielestään muun ja katselee vain joulun sanomaa. Auringon heijastuskin näkyy parhaiten tyynessä vedessä, ja juuri silloin aurinko voimakkaasti lämmittää. Kohisten liikkeellä olevassa vedessä auringon heijastusta ei voi helposti nähdä, eikä se niin lämmitäkään. Jos tahdot saada valoa ja lämpöä elämääsi ja nähdä armon ihmeitä, joista sydämesi syttyy ja tulee iloiseksi, niin katsele jouluevangeliumia hiljaisina hetkinä”, kirjoittaa Luther.

Joulupäivän saarnassaan uskonpuhdistaja nostaa esille Marian vaatimattomuuden ja Jeesuksen syntymäpaikan alkeellisuuden ja osoittaa näillä, miten Jumala toimii täällä maailmassa kaikkein vaatimattomimpien ihmisten välityksellä ja mitä vähäpätöisimmissä oloissa.

”Katsohan, kuinka kaikki tapahtuu jouluna perin vaatimattomasti ja yksinkertaisesti ja kuinka sitä kuitenkin pidetään taivaassa suurena”, toteaa Luther. ”Tuossa

on köyhä nuori neitsyt Maria. Häntä ei pidetä missään arvossa. Häntä pidetään kylänsä halpa-arvoisimpien naisten veroisena. Itsekin hän on vaitelias ja pitää itseään kylän asukkaista halvimpana. Ja ajattele, miten halveksittu hän oli matkalla Nasaretista Betlehemiin. Hän olisi ansainnut kultavaunut kaikin komeuksin. Kuinkahan moni arvoherrojen puoliso tai tytär samanaikaisesti nautti arvonantoa mukavasti eläen. Mutta Jumalan äiti teki taivalta talvisaikaan, jalan ja raskaustilassa.

”Evangelista osoittaa, miten Mariaa ja Joosefia myös Betlehemissä pidettiin mitä halpa-arvoisimpina ja halveksittavimpina. Heidän oli pakko väistyä syrjään jokaisen ihmisen tieltä. Lopulta heille annettiin asuttavaksi talli. Heidän oli alistuttava samoille asuma- ja leposijoille kuin eläimet. Eikä kukaan huomannut eikä käsittänyt, mitä Jumala sai tallissa aikaan. Hän jätti suuret suojat ja komeat huoneet tyhjiksi, jätti ihmiset syömään, juomaan ja iloa pitämään. Tämä Jeesus, lohdutus ja aarre, oli heiltä salattu. Näin Jumala näyttää, ettei hän pidä missään arvossa sitä, mitä maailma on. Maailma puolestaan osoittaa todeksi, ettei se tunne eikä huomaa, mikä Jumalan on ja mitä Jumala vaikuttaa hiljaisuudessa.

”Itse Jeesuksen syntymä on vieläkin surkeampi. Kukaan ei armahtanut tätä nuorta naista, jolla oli edessään ensi synnyttämisensä. Ei kukaan välittänyt hänen raskaustilastaan, ei kukaan ottanut huomioon, että häneltä vieraalla paikkakunnalla puuttui kerrassaan kaikki, mitä synnyttävä äiti tarvitsee. Siinä hän sitten oli, ilman kaikkea valmistusta, vailla valoa, vailla

tulta, keskiyöllä, yksin. Kukaan ei tarjonut hänelle pienintäkään palvelusta.”

Elävästi ja realistisesti Luther kuvaa Marian vaatimatonta tallia ja synnytystä puutteellisissa oloissa. Tästä kaikesta hän näkee kuinka Jumala toimii. Jumala tekee työnsä ylenkatsottujen, halveksittujen, mitan täyttämättömien kautta ja mitä vaatimattomimmissa oloissa. Jumalan aarre on kaikin tavoin saviruukuissa, halvoissa, hauraissa ihmisissä. Ihmisen kurjuuden ja puutteiden keskellä Jumala toimii ja hänen voimansa tulee täydelliseksi heikkoudessa.

Kun ensimmäistä joulua näin hiljaisuudessa ajattelee, alkavat kauppojen joulumusiikki, koristelamppujen valot ja kiiltävät esineet tavaratalojen ikkunoissa menettää arvonsa. Äkkiä menettää merkityksensä se, ettemme pysty ostamaan moniakaan joululahjoja toisillemme. Äkkiä menettää merkityksensä se, ettemme pysty ja jaksa leipoa ennen joulua, emme jaksa koristaa kotiamme niin monella värikkäällä pallolla ja kyntteliköllä ja olkikoristuksella ja joululiuvinalla ja jouluverhoilla kuin jotkut toiset. Äkkiä tärkeäksi tulee se, mitä Jumala tekee vaatimattomissa olosuhteissa ja hiljaisuudessa.

Hiljennyttäisiinkö tänä jouluna kuuntelemaan Jumalan sanomaa? Sehän kuuluu: ”Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja.” Luther korostaa, että sana ”teille” on tässä tärkeä. Jeesus ei ole syntynyt ylipääntään, vaan meille, sinulle. Jeesus tuli sinua varten. Kaikki, minkä hän teki, hän teki sinun tähtesi. Sinä olet hänen tulonsa syy. Sinun kuormasi hän tuli nostamaan. Sinun syntisi hän tuli sovittamaan. Sinut hän tuli noutamaan iankaikkiseen elämään.

Ei hän tullut hakemaan vain niitä, jotka tunnetaan ja huomataan ja jotka ahkerasti toimivat hänen palveluksessaan. Koko joulun sanoma korostaa, että hän tulee niiden luo, jotka jäävät muilta ihmisiltä huomaamatta, hän tulee niiden luo, joita muut ohittavat, hän tulee tuntemattomien,

Kyynelkin on timantti

*Isä, kyllä sen nyt tiedän,
ettei pelkkä vuosien määrä
voi vanhaa kipua hoitaa.*

*Kiitos, että nyt on aikaa
ja uudenlaista kypsyyttä
surra mikä on surematta jäänyt.*

*En häpeä kyyneleitä poskellani.
Voin itkeä ja kiittää yhtäikaa.
Ylistyksellä on monta muotoa.*

*Sade ropisee mökin kattoon
ja kyyneleet sängynpeitteelle.
Isä, elän luontosi tahtiin.*

*Elämäni rytmin tiedät.
Suvantopaikat itse asetit.
Silloin kyynelkin on timantti.*

Ceta Lehtniemi

unohdettujen, murheellisten ja alas painettujen luo. Hän tuo armon syntisille. Hän tuo levon väsyneille. Hän tuo rauhan levottomille. Hän tuo taivaan uupuville. Sellainen on joulu.

Per-Olof Malk

”Kärsimyksissäni tunnen hänet läheisimmin”**Kristus kutsui minut, muslimin**

”Allahu Akbar. Todistan, ettei ole muuta jumalaa kuin Allah. Todistan, että Muhammad on Allahin sanansaattaja.”

Näin alkaa muslimien kutsu rukoushetkeen. Nuo samat sanat olivat ensimmäiset, jotka minulle koskaan lausuttiin. Minulle on kerrottu, että muutama hetki syntymäni jälkeen, isäni kuiskasi ne korvaani. Niin hänen isänsä oli tehnyt hänelle, kun hän oli syntynyt, ja niin olivat kaikki minun esi-isäni tehneet pojilleen heidän synnyttyään Muhammadin ajoista lähtien.

Me olemme Quraish-heimon eli Muhammadin heimon jäseniä. Perheemme oli Muhammadin perinteen vartijoita.

Isäni lausumat sanat syntymäni jälkeen merkitsivät enemmän kuin tapaa. Ne antoivat suunnan elämälleni, vaikka asuin muslimina länsimaissa. Lapsena istuin minua muistamaan ulkoa Koraanin arabiankielisiä säkeitä. Viisi kertaa päivässä seisoin kotonamme isäni takana, kun hän johti meitä yhteiseen rukoukseen.

Viiden vuoden ikään mennessä olin toistanut koko Koraanin arabian kielellä äitini perässä. Lisäksi osasin Koraanin seitsemän viimeistä lukua ulkoa. 15 vuoden iässä osasin ulkoa Koraanin 15 viimeistä lukua sekä arabiaksi että englanniksi. Joka päivä toistin ulkoa suuren määrän arabiankielisiä rukouksia. Aamuisin kiitin Allahia uudesta päivästä ja iltaisin rukoilin apua ennen nukkumaan käymistä.

Isoisäni ja hänen isänsä isä olivat olleet muslimilähetysaarnajia. He olivat antaneet koko elämänsä julistaakseen islamia Indonesiassa ja Ugandassa. Minun sisimmässäni oli heidän mieltään. Mennessäni

keskikouluun olin jo oppinut, miten haastaa kristittyjä keskustelemalla heidän kanssaan ja miten kristittyjen opin saattoi murtoa esittämällä heille kysymyksiä. Jeesukseen keskittyen saatoin kysyä: ”Kun Jeesus sanoi, että Isä on häntä suurempi, niin kuinka Jeesus sitten oli Jumala?”

Keskusteluissa kristittyjen kanssa sain voittamisen iloa ja olin luottavainen uskossani islamin totuuteen. Islam antoi minulle tarkoituksen elämään, se antoi moraalil, perhearvot ja selkeät ohjeet Allahin palvelemiseen. Islam oli elämää antava veri, joka kulki suonissani. Rohkeasti toistin islamin rukouskutsun jokaiselle, joka oli valmis kuuntelemaan minua ja kerroin: Ei ole muuta jumalaa kuin Allah ja Muhammad on Allahin sanansaattaja.

Kun olin aloittanut lääketieteen opiskelut Virginian Old Dominion yliopistossa, tutustuin toisen vuoden opiskelijaan David Woodiin. Huomasin, että hän luki Raamatua. Olin hämmästynyt, että niin älykäs ihminen luki Raamatua. Aloitin asettamalla Raamatun luotettavuuden kyseenalaiseksi ja kieltämällä Jeesuksen ristiinnaulitsemisen.

David ei tehnyt niin kuin monet muut kristityt, joiden kanssa olin keskustellut. Hän ei joutunut ymmälle kun esitin hänelle kysymyksiä, vaan hän vastasi selkeästi ja jos hän ei ymmärtänyt minua hän pyysi minua selittämään kysymystäni.

Vaikka hän oli kristitty, hänen vakauksensa herätti minussa kunnioitusta. Meistä tuli hyvät ystävät. Keskustelimme paljon keskenämme.

Tutkittuani kristinuskon alkuperää kolme vuotta tulin siihen tulokseen, että kris-

tinuskon olemassaololle oli vahvat perusteet. Raamattuun saattoi luottaa ja Jeesus oli todella kuollut ristillä, herätetty kuoleista ja oli Jumala.

Sitten David kehotti minua tutkimaan islamia yhtä kriittisesti kuin olin tutkinut kristinuskoa. Kaiken, minkä olin oppinut Muhammadista, olin oppinut imaameilta ja vanhemmiltani, ei historian lähteistä. Kun aloin lukea lähteitä, huomasin, ettei Muhammad ollut sellainen mies kuin olin luullut. Vanhimmistä Muhammadin elämäkerroista iski vastaan väkivalta ja aistillisuus. Tällainen oli mies, jota olin pitänyt historian pyhimpänä ihmisenä.

Olin järkyttynyt ja aloin lukea Korania löytääkseni siitä perusteita islamille. Mutta kun nyt luin sitä, senkin sanoma mureni nopeasti.

Hämmentynenä siitä, että kristinuskko oli niin hyvin perusteltu ja islam niin heikolla perustuksella, aloin pyytää Allahilta apua. Vai olisiko minun pitänyt pyytää apua Jeesukselta? En enää tiennyt. Voimakkaana oli mielessäni myös perheeni. En voinut ajatella, että pettäisin vanhempiani, jotka olivat tehneet niin paljon hyväkseni. Jos tulisin kristityksi, menettäisin kaikki ystäväni muslimiyhteisössä, jossa olin kasvanut. Perheeni menettäisi kunniansa ja asemansa. Päätökseni ei tuhoaisi vain minua vaan se tuhoaisi myös perheeni, heidät, jotka rakastivat minua eniten.

Muslimille evankeliumin kutsun seuraaminen ei ole kuin minareetin kutsu rukoushetkeen. Se on kutsu kuolla.

Valinnasta tuli minulle raskas taakka. Siitä tuli liian painava. Keskeytin lääketieteen opintoni. Olin epätoivoinen. Kerran asetin asunnossani Koranin ja Raamatun vierekkäin pöydälle. Selasin Korania mutta en löytänyt mitään lohdullista. Minusta kirja oli täysin piittaamaton kuorman suhteen. Se oli kuin kuollut kirja.

Avasin sitten Raamatun. Se avautui Uuden testamentin alkupuolelta. Aloin nyt

lukea sitä ja aivan pian osuin jakeeseen, jossa sanottiin: ”Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.”

Tämä osui ongelmaani. Sydämeni alkoi lyödä tiuhemmin. En voinut laskea Raamattua käsistäni. Luin lisää ja tulin kohtaan Matt. 10:37, jossa minulle sanottiin, että minun tulee rakastaa Jumalaa enemmän kuin äitiäni ja isääni.

”Mutta Jeesus” sanoin. ”Jos seuraan sinua, se merkitsee minulle kuin kuolemistani. Minun täytyy luopua kaikesta.”

Seuraavat jakeet puhuivat edelleen minulle: ”Joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, se ei ole minulle sovelias. Joka löytää elämänsä, kadottaa sen; ja joka kadottaa elämänsä minun tähden, hän löytää sen.”

Jeesus puhui kiertelemättä. Muslimeille evankeliumin sanoman seuraaminen on paljon enemmän kuin rukouskutsun noudattaminen. Se on kutsu kuolla.

Polvistuin vuoteeni viereen ja annoin elämäni mennä. Minulle jäi Jeesus, ei muuta.

Muutama päivä tämän jälkeen tapasin ne ihmiset, joita rakastan eniten: äitini ja isäni. Siitä alkaen tähän päivään asti perheeni on elänyt murtuneena tähteni. Aina kun tapaan vanhempiani, on tuskallista nähdä, miten paljon Jeesuksen seuraamisen maksoi ihmissuhteillemme kodissani.

Mutta Jeesus on sovituksen Jumala ja asioiden kääntämisen Jumala. *Kuolemalla* hän lunasti syntisiä *elämään*. Hän käänsi *teloituspuun* merkitsemään *pelastuksen* paikkaa. Minun *kärsimyksilläni* hän taivutti sydämeni hänen puoleensa ja hän johdatti minut *luottamaan* itseensä.

Juuri kärsimyksissäni minä tunnen hänet läheisimmin. Tuskassani minä rukoilin Jeesusta ja juuri siinä – tuskassa – hän löysi minut. Hänen seuraamisensa merkitsee enemmän kuin kaikesta luopuminen.

*Dr. Nabeel A. Qureshi
Otteita kirjasta Seeking Allah,
Finding Jesus. 2014.(Suom. POM)*

Sana rististä – mitä se tarkoittaa?

”Sillä sana rististä on... meille, jotka pelastumme, Jumalan voima... Juutalaiset vaativat tunnustekoja ja kreikkalaiset etsivät viisautta, me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus, mutta joka niille, jotka ovat kutsutut, olkootpa juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus, Jumalan voima ja Jumalan viisaus.” (1. Kor. 1:18, 22-24 KR 38.)

Sana rististä ja saarna ristiinnaulitusta Jeesuksesta tarkoittaa samaa kuin evankeliumi. Evankeliumissahan on oleellista juuri Jeesuksen ristillä tekemä työ ja siihen liittyvä ylösnousemus.

Puhuessaan julistamastaan evankeliumista Paavali sanoo: 1. Kor. 15: 3-4: ”Sillä minä annoin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olen saanut: että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan, ja että hänet haudattiin ja että hän nousi kuolleista kolmantena päivänä, kirjoitusten mukaan.”

Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemiseen sisältyvä pelastus synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta oli Paavalin julistuksen keskeisin sanoma, se mikä siitä teki nimenomaan kristillisen saarnan.

Usko meidän syntiemme tähden kuoleeseen ja vanhurskauttamisemme tähden ylösnousemiseen Jeesukseen oli sitä uutta ja vallankumouksellista todellisuutta, joka erotti kristityt sekä juutalaisista että pakanoista. Juuri tämän uskon tähden heille annettiin nimi *tertium genus hominum* eli kolmas ihmisuku.

Ristiinnaulitun Jeesuksen julistamisesta syntynyt kristillinen seurakunta oli pe-

rusteiltaan aivan uusi, ennen tuntematon yhteisö maailmassa, jossa silloin oli vain juutalaisia ja pakanoita.

Golgatan ristillä tapahtunut Jeesuksen sijaiskärsimys ja uhrikuolema maailman syntien sovittamiseksi on jumalallisen pelastussuunnitelman keskustapahtuma. Jo ennen maailman perustamista Jumala oli tehnyt tästä päätöksen (Ef. 1:4) ja Vanhassa testamentissa lankeemuksesta lähtien antanut siitä toistuvia lupauksia ja esikuvia.

Pitkäperjantaina ja pääsiäisenä oli sitten Jumalan lupauksen suuri toteutumishetki. Jeesuksen ristinkuolemassa tapahtui lunastus, ihmiskunnan syntivelan maksu (2. Kor. 5:19, Ef. 1:7). Synnin särkemä yhteys Jumalaan tuli korjatuksi ja pääsy iankaikkiseen elämään avatuksi (Hepr. 10:19).

Kautta aikojen risti on julistanut erityisesti kahta asiaa.

1. Jumala ei ole tehnyt sovintoa synnin kanssa. Syntiä ei voi ilman muuta antaa anteeksi. Armo ei ole halpaa armoa. Tarvitaan sovitus.

2. Ristin sijaissovituksen tähden Jumala voi – vanhurskaudestaan luopumatta – armahtaa syntistä. Ristillä juhlii voittoa sekä Jumalan pyhyys että Jumalan rakkaus meidän pelastukseksimme.

Tätä tarkoittaa ”sana rististä”.

Risti on aikakausien käänne, uuden pelastuksen ajan riemullinen koitto langettuneelle ihmiskunnalle. Tätä iloista sanomaa uuden pelastuksen päivästä Paavali julisti.

*Lauri Mustajoki (1907-1987)
Kotimatalla-kalenteri 1969.*

Tällä sivulla kerromme hyvistä lehti uutisista

Armo riittää -lehti jatkaa ilmestymistään, jHs., maksuttomana 2015. Sen kautta evankeliumi leviää. Tervetuloa lukijaksi ja levikkiä lisäämään.

Sitten toinen lehtiasia. Tammikuussa alkaa internetissä ilmestyä uusi lehti NÄKÖKULMA. Julkaisu on itsenäinen osa Suomen evankeliumikoulun / Evankeliumin opintoyhdistys ry:n yhteistyöverkostoa. Internetin lisäksi uusi lehti julkaistaan paperiversiona. Lue tarkemmin alla olevasta ilmoituksesta.

Ajankohtainen teologia -lehti sulautuu uuteen lehteen.

NÄKÖKULMA

Lehdessä käsitellään ajassamme kristillisyyteen vaikuttavia opetuksia, ilmiöitä ja tapahtumia. Yksittäinen numero voi olla yhtä teemaa käsittelevä tai sisältää artikkeleita eri aihepiireistä. Keskeisellä sijalla on Kristuksen työn merkitys ja Pyhän Hengen todistus Kristuksen sovitustyöstä. Rohkaisemme Jumalan armon syvenevään tuntemiseen.

Onko uskonpuhdistuksen aika ohi? Vuonna 2017 on uskonpuhdistuksesta kulunut 500 vuotta. Näkökulman ensimmäisessä numerossa 2015 pohditaan, onko uskonpuhdistuksen perintö nykyisessä kristillisyydessä suurelta osin kateissa? Onko Rooman kirkko muuttanut oppejaan? Mikä on karismaattisen liikkeen merkitys katolilaisuuden suosion kasvulle? Jne.

Lehden toimitusneuvosto koostuu eri kristillisistä taustoista tulevista tunnetuista suomalaisista kristityistä, joita jo pitkään on yhdistänyt huoli raamatulliseen protestanttiseen opetukseen tunkeutuneista vieraista vaikutteista.

Vuonna 2015 lehdestä ilmestyy 4 numeroa. Lehden voi ladata .pdf muodossa nettikaupasta osoite www.nakokulma.info Numeron hinta on 2,50 euroa.

Lehteä voi tilata nettikaupasta myös paperiversiona hintaan 3,50 euroa +postimaksu.

Tutustu ensimmäiseen numeroon sivuilla www.nakokulma.info.

Sivustolla voi jo nyt vierailla mutta se avautuu nettikaupan kanssa täydellisenä vasta 15.1.2015.

Olet lämpimästi tervetullut alla esitelyihin Evankeliumin opintoyhdistyksen järjestämiin raamattuarmpiireihin, jos paikkakunnallasi sellainen kokoontuu.

Jos paikkakunnallasi ei ole raamattuarmpiiriä mutta toivoisit sellaista, ota yhteys työntekijäämme Jaakko Pirttiahoon (yhteystiedot jäljempänä).

Tampereen seudun nuorten aikuisten raamattupiiri

Piiri aloittaa toimintansa keskiviikkona **7.1.2015 klo 18.00**.

Piiri kokoontuu siitä alkaen joka kuukauden *ensimmäisenä keskiviikkona*.

Piirin aloituskokoontuminen Tampereen Cumulus Pinjassa, Satakunnankatu 10.

Kangasniemen piiri nimeltä ”Toivisilta”

Piiri jatkaa syksyllä 2014 aloittamaansa toimintaa maanantaina **12.1. klo 18.00**.

Piiri kokoontuu siitä lähtien joka kuukauden *toisena maanantaina*.

Paikkana Kangasniemen srk:n Tervaniemen tupa, Tervaniementie 1.

Piirissä on käynyt noin 15 henkilöä.

Jyväskylän seudun nuorten aikuisten raamattupiiri

Piiri jatkaa aiemmin aloittamaansa toimintaa tiistaina **13.1. klo 18.00**.

Piiri kokoontuu siitä lähtien joka kuukauden *toisena tiistaina*.

Piiri on kokoontunut Jyväskylän alueella osallistujien kodeissa. Kysy tammikuun kokouspaikkaa Jaakko Pirttiaholta.

Piirissä on nykyisin noin 10 osallistujaa.

Kuopion seudun nuorten aikuisten raamattupiiri

UUSI ★

Piiri aloittaa toimintansa tiistaina **20.1.2015 klo 19.00**.

Piirin tarkoitus on siitä lähtien kokoontua joka kuukauden *kolmantena tiistaina*.

Piirin aloituskokoontuminen on Pelastusarmeijan tilassa Kauppakatu 55-57.

Kouvolan seudun nuorten aikuisten raamattupiiri

UUSI ★

Piiri aloittaa toimintansa keskiviikkona **28.1.2015 klo 18.00**.

Piirin on tarkoitus kokoontua siitä lähtien joka kuukauden *viimeisenä keskiviikkona*.

Kokoontumispaikkana on Kouvolan srk:n nuorisotalo osoitteessa Marjoniementie 7.

Iltojen sisältö koostuu kahittelusta, raamattuopetuksesta, josta Jaakko Pirttiaho vastaa sekä keskustelusta. Iltojen pituus on noin 2 tuntia. Tarkoituksena on perehtyä Kristuksen armon evankeliumiin ja olla viemässä osallistujia kohti tervettä ja turvallista kristinuskoa. Sielunhoito on piireissä myös keskeistä. Piireissä on ollut hyvä ja avoin ilmapiiri. Niihin on ihmisten ollut helppo tulla mukaan.

Piireistä saa **lisätietoja** nuorten aikuisten työn vastaavalta Jaakko Pirttiaholta puhelimitse 050 3385116 (soittamalla tai lähettämällä tekstiviesti). Tietoja voi kysyä myös sähköpostitse jaakko.pirttiaho@evank.org.

Kaikille avoimet raamattu- ja armopiirit

Jyväskylän seudun kaikille avoin raamattu-armopiiri eri ikäisille

Piiri jatkaa toimintaansa vuodenvaihteen jälkeen keskiviikkona **7.1. klo 18.30**.

Piiri kokoontuu siitä lähtien *joka toinen keskiviikko*.

Paikkana on Huhtasuon kirkon neuvottelu-huone, Nevakatu 6.

Piirin yhdyshenkilöltä Heikki Mäkelältä voi kysyä lisätietoja puh. 0400 798843 tai heikkihmakela@gmail.com

Turun seudun kaikille avoin raamattu-armopiiri eri-ikäisille

Piiri on toiminut yli 5 vuotta. Se jatkaa tammikuussa ja kokoontuu kerran kuukaudessa aina *lauantaisin*.

Seuraavan kuukauden kokoontumisesta sovitaan yhdessä kunkin kokoontumisen lopussa. Poissa olleet ja uudet piiriläiset voivat kysyä seuraavaa kokoontumisaikaa ja paikkaa piirin sihteeriltä Marianne Mäenpäältä puh. 044 3300675.

Pohjois-Savon kaikille avoin raamattu-armopiiri eri-ikäisille

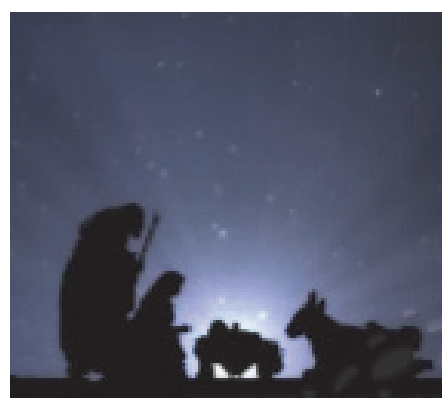
Piiri on uusi ja siinä etsitään yhdessä vielä sopivia toimintamuotoja.

Piirin on tarkoitus kokoontua joka toinen kuukausi.

Piirin yhdyshenkilöltä Ari Korhoselta voi kysyä tarkempia tietoja piiristä puhelin 045 176 2225 tai ari.korhonen@evank.org. Piirin kokoontumisten väleissä piiriläiset voivat, niin sopiessaan, tehdä myös mm. pieniä luontoretkeä tms.

Kaikkien piirien kokoontumisista pyritään jatkossa kertomaan Armo riittää -lehdessä. Piirien *päivitetyt tiedot* löytyvät Evankeliumin opintoyhdistyksen / Suomen evankeliumikoulun uudistuvilta kotisivuilta os. www.evank.org.

Kaikki, jotka etsivät paikkaa, minne mennä ja haluavat rakentua armon evankeliumin jakamisessa ja keskinäisessä yhteydessä, ovat tervetulleita piireihimme. Toivomus on, ”että Herran armo kirkastuisi kullekin suurempana ja ihmeellisempänä” kuin ennen.

*Toivotamme
lukijoillemme
rauhallista
joulujuhlaa.
Kiitämme kuluneesta
vuodesta.
Jumalan armon
siunaamaa
uutta vuotta.
Evankeliumin opintoyhdistys*

Tule levittämään evankeliumia!

Anna lahja jonka keskus on Kristus

Anna Armo riittää -lehti lahjaksi tuttavillesi. Tee lahjatilaus – tai useita tilauksia. Soita (019) 41 42 43.

Jos haluat, lähetämme mielellämme lahjan saajille ensimmäisen lehden mukana kortin, jossa kerromme lehden olevan lahja sinulta. Pyydä korttia mikäli haluat, kun tilaat lahjasi.

Soita (019) 41 42 43 tai lähetä lahjatilaus osoitteeseen evank@evank.org.

Armo riittää -lehti on maksuton.

> Pääkirjoituksen jatkoa sivulta 3

Kolmas arkkipiispan ongelma on se, että hänen henkilökohtainen mielipiteensä eduskunnassa 28.11. käsiteltyyn ns. sukupuolineutraaliin avioliittoon on sekä Raamatun että kirkon virallisen ja laillisen kannan vastainen. Arkkipiispa on itseänsä puolustaessaan todennut, että ”saman Raamatun lukemisen pohjalta tullaan erilaisiin johtopäätöksiin”. Näin on, mutta juuri siksi kirkolla on päättävät elimet, jotka määrittelevät kirkon, siis hengellisen hallinnan kannan.

Vaikka arkkipiispan mielipide jossakin asiassa poikkeaisi kirkon omissa elimissään laillisesti hyväksytystä kannasta, hän ei voi esittää omaa mielipidettään kirkon kantana – eikä hän saa antaa aihetta kenellekään uskoa, että hänen kirkon kannasta poikkeava kantansa olisi kirkon kanta.

Protesti arkkipiispan omien kantojen esittämisestä niin, että on syntynyt epäselvyyttä kirkon kannasta, on laajenemassa. Varsin vakavana on pidettävä Pohjanmaalla ilmestyvässä Ilkka-lehdessä 3.12. julkaistua julkilausumaa, jossa ryhmä kirkkoherroja muistutti, että ”Jumalan pyhään

ilmoitukseen, Raamattuun, pohjautuva kristillinen miehen ja naisen välinen avioliitonäkemyks on kirkkomme virallinen kanta”.

Tässä protestissa on muiden kirkkoherrojen mukana Lapuan tuomiokirkkoseurakunnasta sekä tuomiorovasti että erikseen saman kannan ilmoittanut Lapuan piispa Simo Peura.

Toisin kuin arkkipiispan mielipiteet esim. tämä julkilausuma sisältää kirkon kannan, koska se toistaa sen, mitä kirkko kyseisestä asiasta on tähän mennessä päättänyt. Tulevaisuutta emme tiedä.

Luterilaisen kirkon sisälle on syntynyt julkinen epäluottamus arkkipiispaa kohtaan. Santala kirjoittaa: ”Arkkipiispaakin sitoo kirkkolaki... (hänen) tulisi noudattaa laillisesti syntyneitä ja voimassa olevia kirkon päätöksiä. Kirkkoherrojen kannan mukaan arkkipiispa on ohittanut kirkon päätökset ja ottanut lain omiin käsiinsä.”

Per-Olof Malk

PS. Tilastokeskuksen mukaan Suomessa on 1 466 000 perhettä. Homo- tai lesbopareja on Suomessa yhteensä 1991 eli 0,9 promillea perheisiin verrattuna.

Kristus-juhlan 2014 opetuksia CD-levyillä

Lauantai 23.8.

ECD-2401 Jaakko Pirttiäho:

Pelasta minut armosi tähden

ECD-2402 Paavo Suihkonen:

Jeesuksen sielunhoidossa

ECD-2403 Pentti Heinilä: *Lähetystyö rautaesiripun takana*

ECD-2404 Ceta Lehtinen: *Tunnetko sinä minutkin, Jeesus?*

tilaukset@evank.org

Puh. 045 176 2225

Sunnuntai 24.8.

ECD-2406 Per-Olof Malk: *Lupauksen ja sen toteutumisen välisessä kuilussa*

ECD-2407 Jouko Nieminen: *Uus-hengellisyyden suhde Kristuksen evankeliumiin*

ECD-2408 Juhani Aitoma: *Jumalan leipä... antaa maailmalle elämän*

ECD-2409 Per-Olof Malk: *Minä elän, en enää minä, vaan Kristus*

Facebookissa
Suomen evankeliumikoulu
Seuraa toimintaamme.

Twitterissä Per-Olof Malk
Ajatuksia ja poimintoja
Jumalan armon leivän äärellä.

SUOMEN EVANKELIUMIKOULU

EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS RY

Postiosoite: PL 17, 05831 Hyvinkää
Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)
Sähköpostiosoite: evank@evank.org

Yhteystiedot

Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk
Opetustyön sihteeri: Jaakko Pirttiäho,
 P. 050 338 5116; jaakko.pirttiaho@evank.org
Toimistonhoitaja: Ari Korhonen
 P. 045 176 2225; ari.korhonen@evank.org

Sielunhoidollista keskustelua:

- Opett. Maire Lyytinen, p. 040 827 7119, mairelyytinen1@gmail.com
- Sairaankuljettaja Heikki Mäkelä, p. 0400 798843, heikkimakela@gmail.com
- Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859, rovasti.peltola@gmail.com
- Tri Paavo Suihkonen, p. 040 523 3928

Tule mukaan viemään evankeliumia

Tuki tilille

IBAN: FI81 3131 3001 1717 01. BIC: HANDFIHH

Tuki tilille

IBAN: FI32 8000 1570 9941 46. BIC: DABAFIHH

Laskut:

IBAN: FI78 4260 1220 0687 82. BIC: ITELFIHH

EVANKELIUMIKOULU NETISSÄ

Kristus-keskeinen opintopaikka netissä.

www.evank.org - webmaster Petri Malk

Runsasti opetusmateriaalia, mm. 250 raamattuluentoa luettavissa/ kuunneltavissa.

Luentoja myös CD-äänitteillä postimyynnissämme.

Tietotekniikka: Petri Malk, Timo Hankkila, Ari Korhonen.

Armo riittää Hengellinen lukemisto

11. vuosikerta. Lehti on ystävien ylläpitämä ja tilaajille maksuton. Ilmestyy parillisina kuukausina.

Julkaisija: Evankeliumin opintoyhdistys ry

Tilaukset ja tilauksia koskevat muutokset:

Liisa Malk, puh. (019) 41 42 43,
 postitse PL 17, 05831 Hyvinkää
 Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava ja taitto: Per-Olof Malk

ISSN 1797-2477 (Painettu)
 ISSN 1797-2493 (Verkkolehti)

Kaikki aiemmin julkaistut Armo riittää -lehden numerot ovat luettavissa Evankeliumikoulun sivuilla os. www.evank.org.

Suomen Evankeliumikoulu -nuoret aikuiset

NA-raamattuleirejä. Yhteyshenkilö Jaakko Pirttiäho, jaakko.pirttiaho@evank.org, puh. 050 338 5116

Luento-CD - ja kirjapostimyynti

Hyviä kirjoja sekä CD:lle tallennettuja raamattuluentoja postimyymintämme kautta. Pyydä luettelo.

Myyntivastaava: Ari Korhonen.

Tilaukset os. tilaukset@evank.org. (Tilauksia voi tehdä myös soittamalla yhdistyksen toimistoon.)

Paino: Suomen Printman Oy, Hyvinkää 2014

Anna evankeliumin levittämiseksi tukesi. Osallistu joulukeräykseemme.

TILISIIRTO	Saajan tilinumerot	LAHJA: IBAN: FI81 3131 3001 1717 01. BIC: HANDFIHH LAHJA: IBAN: FI32 8000 1570 9941 46. BIC: DABAFIHH LASKUT: IBAN: FI78 4260 1220 0687 82. BIC: ITELFIHH		Käytä jotakin alla olevista viitenumeroista. 1805 Tuki Armo riittää -lehdelle 1818 Tuki opintoyhdistykselle 2299 Tuki Jaakko Pirttiähon työlle 2202 Tuki Ari Korhosen työlle Lupa POHA 2020/2013/5651/22.5. 2014-2015. Varat käytetään kristillisten perusasioiden opettamiseen Suomessa kaikille avoimilla yleisöluennoilla, kursseilla, seminaareissa, nuorten aikuisten opiskeluleireillä sekä opetukseen painetussa ja sähköisessä muodossa.
	Saaja	Evankeliumin opintoyhdistys ry Suomen Evankeliumikoulu PL 17, 05831 Hyvinkää		
	Maksaja			
	Allekirjoitus			
	Tilityt numero	Viitenumero	Euro	

ME6 1

EVOP
PL 17
05831

Hyvinkää, Finland

Usko ei muuta uskon päämäärää

”Minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa” (Fil. 3:14).

Mitä palkintoa kohti apostoli rientää?

”Luen kaikki tappioksi”, hän sanoo, ”että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittaisiin olevan hänessä.”

Tässä päämäärä on sanottu. Varmemmaksi vakuudeksi ja selitykseksi, hän lisää: ”...ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta.”

Nyt tiedämme mitä päämäärää hän tarkoittaa kun hän sanoo: ”Minä riennän kohti päämäärää.”

Mutta eikö hän ollut jo saavuttanut tätä päämäärää; lahjavanhurskautta?

Juuri se, että kysyt näin, etkä ymmärrä Paavalia, osoittaa, ettei sinun sisäinen ihmisesi ole samanlainen kuin Paavalin.

Opi siis, että uskonvanhurskauden täytyy olla päämäärä läpi koko elämän – ei vain uskon elämän alussa. Alusta loppuun uskonvanhurskaus on päämäärä, jota kohti sinun on kurottauduttava.

Kyse ei ole siitä, että omistaisit uskon vanhurskauden selkeänä tietona, vaan siitä, että uudistut siinä ja iloitset siitä jatkuvasti ja elävästi.

Kyse on myös siitä, että omistat sellaisen omantunnon lohdutuksen kaikkia synnejä ja heikkouksia vastaan, että tiedät jo olevasi Kristuksessa pyhä ja puhdas. Hänessä sinä olet puhdas ja nautit Isän rakkaudesta samalla tavoin kuin Poika.

Jos meillä on siis sama mieli kuin Paavalilla, ja terve armon elämä, me emme tahdo enää olla sellaisten mukana, jotka sanovat, että jos olemme päässeet uskoon ja varmuuteen, silloin meidän päämääränämme ei enää ole uskosta tuleva vanhurskaus, vaan elämän vanhurskauden saavuttaminen.

Sellainen usko, joka muuttaa päämäärämme, on väärä ja vaarallinen eksytys. Meidän on hyvä tietää, että jos olemme päässeet varmuuteen armosta, ei meidän kiintopisteemme sen jälkeen ja sen tähden saa olla jokin muu. Meidän tulee apostolin tavoin rientää kohti samaa päämäärää kuin aina ennenkin, nimittäin kohti sitä päämäärää, että voittaisimme yhä enemmän omaksemme Kristuksen ja sen vanhurskauden, joka meillä on hänessä.

Tiedämme, että kaikki todellinen pyhitys on lähtöisin ainoastaan tästä uskosta, rauhasta ja ilosta Herrassa.

*C.O. Rosenius (1816-1868)
Ote kirjasta Leipäset. 1990.*